

Publicerad 2018-06-13 16:45 av Misserla

Sommaren 2018

Solen kryper ner under horisonten

Daggen tätnar till en dimma

Jag drar mina nakna fötter genom gräset

de blir kall och blöt

Glaset har jag fyllt till bredden med ett sött och spänstigt sommar vin

Vilsen i den dimmiga daggen vandrar jag med sinnet tyngt

Minnen som snurrar, går igenom alla somrar ur det liv jag levt

om och om igen

Det känns som jag levt hundratals liv

Alla dessa romanser, som om dom tog slut, skulle ödelägga mitt liv

Alla roliga stunder med skratt och glädje

Jag hör minnesröster som ekar, lägereldssånger från förr...

Känner händer som smeker min kropp ur alla dessa stunder jag tänkte aldrig får ta slut!

Nu är dom borta, minnen blott

Men minnen så kära likväl som förträngda av det som gjort ont

Stunden som var är över men allt finns kvar inom

Vissa så djupt begravnen att det knappt kan lyftas fram medan andra så nära att jag fortfarande känner andetagen mot min hud

Ju äldre jag blir ju färre verkar stunderna värda att lagra bli...

Ju färre är vännerna att dela dom med...

En känsla av ensamhet följer mig medan jag sakta går fram över ängen

Mina klänning är våt av all dagg, min hud är kall

mina fötter är blöta, mitt hjärta är trött

Mina sinnen svala och mitt hopp förkrympt

Hur ska sommaren 2018 bli

Sommaren då ingen umgås, alla drunknar i sin mobil

Vilka minnen ska skapas och med vilka eller vem...

Ska jag leva på gamla meriter, sorger och skratt?

Nä jag vill LEVA!

Jag vill såras och gråta förtvivlat

Jag vill skratta med vänner, leka i solen, bada i havet

Sitta frysen runt en lägereld och sjunga med skrålande stämma

Jag vill leva, jag vill skapa nya minnen!

Vill du vara med?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Misserla med Poeter.se id #76491 innehar upphovsrätten